

# NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrsko slovence.

PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

## CENA NOVIN JE:

Za domače, če jih več	Za amerikance, če jih več
vkup hodi . . . . . 2 K.	vkup hodi . . . . . 4 K 20 f.
če samo edne . . . . . 3 K.	če samo edne . . . . . 5 K 40 f.

Cena vsakoga falata doma je 4 filerov; v Ameriki 10 filerov.

Dobijo se  
v Čerensovcih pri **KLEKL**  
**JOŽEFI** plebanoši v pokoji.  
Cserföld, Zalamegye.

Na té naslov se naj pošilajo: naroč  
nina, glási i dári za Novine. Vsak pa  
naj podpiše svoje imé, ki kaj novi-  
nam naznanja.

## Nedela po Risálih péta.

„Ostavi tam dár tvoj pred oltárom.“  
(Mat. V. 24.)

Ne daruj tečas, ti veli Jezuš, do-  
keč nisi se pomirio z svojim bratom.  
Ki srdé, pik ma na svojega bližnjega,  
prijetnoga darú Bogi ne more prikazati.  
Ki je ešče za neprijatele mro, bi mogo-  
sprejeti pesen, molitev ali kakši koli dár  
od srca, štero ne ve odpustiti? To je  
ne mogoče. To so Jezušove reči. „Če  
ne odpustite ljudem, tudi vaš Oča vam  
ne bo odpuste vaših grehov“ (Mat.  
VI. 15.)

Vsakomi moremo odpustiti, jezero  
bole pa duhovniki. Pa kak redko se to  
zgodí! Kelikokrat čujemo reči srditoga  
srcá: nikdár njim no pozabim, da so  
me ne spovedali, da so tak ostro pred-  
gali, da so mi deteta ne za firmo vze-  
li itd.

Moj Bog, pa zakaj te ne morete  
duhovniki odpustiti? Zato morebit, da  
svojo dušo, svoje telo i celi svoj žitek  
za vás daruje?

Zdaj, kda se začínjajo sérom sveta  
nove meše slúžiti, mislimo mo si na  
kratci na daritev duhovniko, da bole  
spoznamo nezahvalnost onih, ki je sov-  
ražijo i jim odpustiti neščejo. Mi pa  
ne slizimo med té. I tvojo dušo meč  
prebodne (Luk. II. 35.) je pravo Duh  
sveti po pobožnom starčki Simeoni  
Mariji, kda jo Jezušeka v cerkvi darü-  
vala. Glédajte, to je deo tistih, ki Je-  
zuša darujejo. Oni morejo prebodeno  
srcé meti. Takše má záto tudi duhov-  
nik. Njegova duša se sto no stokrat  
presmekne. Vsaki zná, kak strašno se  
je vojskúvati proti skúšnjavam! I du-  
hovnik se more do zádnje kaple krvi,  
ár v smrtnom grehi ne sme še bližati  
oltári, ne sme spovedávati, ne prečiš-  
čávati, ne krstiti. Da če bi v smrtnom  
grehu svestva delio, bi na Judašovo pot

stopo, on prijatelj Jezušov bi z lastiv-  
nimi rokami razmesáro njega. More se  
zato strašno vojúvati, naj ne privoli v  
smrten greh, more zato z colpga srca  
kárati, naj i verni ne privolijo, da če  
to ne bi včino bi smrtno grešno. „Jaj  
meni če ne bom predgao“ (I. Kor. IX.  
16.) je njemi povedano. Posili more  
dúse od pogübljenja vkraj vleči i v nebo  
rivati, z tužnim srcem i s skuznimi  
očmi more nešetokrat žalostne spadáje  
svojih ovčie opažúvati i se skrbeti, naj  
več to ne bo, naj vrag je več ne vlovi,  
žetve nema. I kda to dela, kda odvr-  
čuje od krčme, od plesa, od spake i  
pohüjšanja, kda prosi i opomina, kara  
i strahúje — ne dobi morebit jezero-  
jezerkrát té respameten odgovor: kaj  
je popi briga? Ne potočnejo njemi leh-  
ko reči „to je njegov plüg i brana, naj  
se zdíra, kak se ščé“? Pa kelikokrat  
se njemi prtijo z bitjom i smrtjov! Ke-  
likokrat ga ne prekunéjo, ki vsaki den  
deli blagoslov! Moj Bog pa bi mogla  
duhovnikova duša pri toj čarnoj ne-  
zahvalnosti cela ostáti? More se pres-  
neknoti, čeravno je z železa. — Hen-  
jaj zato, drági moj z gučom: ne mo-  
rem njim odpustiti.

Pa keliko prestáne duhovnik v svo-  
jem teli za vás! Za nikoga drugoga,  
jedino za vás, drage dušice. On nema  
stalnoga časa za počitek. Kda je sila,  
od njega stáne i ide vašim dušam po-  
mádat. Na tešče v premrzlih, ali v pre-  
vročih cerkváh dén za dnevom se man-  
trati, spovedávati, da njemi reč zabeg-  
ne, prsi oslabijo, predgati, pokápati,  
na spoved hoditi po slabih potáh —  
oh keliko trüda prinaša to teli duhov-  
nikovomi; ali on more iti, ár je na-  
mestnik Jezušov, ki je svoje telo za  
ovce svoje darüvao; more zato duhov-  
nik tudi to činiti. I kda se tak vöz-  
mantrá, če čuje bedaste reči: ne od-  
pustim njemi, zakaj je proti krčmi pred-

gao — je ne to te najbridkejši meč  
za njegovo srcé? Pomislimo to i od-  
pustimo duhovniki tudi, odpustimo nje-  
mi, če nas lübi i zveličati nameni. —  
Ne pravi „lagoje pope mámo“; ti ne-  
maš pravice razsoditi, so res lagoji, ali  
ne — to je dužnost Kristušova i nje-  
gove matere cérkvi. Pa če bi zaistino  
lagoji bili, tomi zrok si ti. Da če bi  
mesto ogovárjanja molila za duhovnike,  
bi se povrnoli — zdaj pa da ne mo-  
liš za njé, ostánéjo z tebov vréd v  
grehah. Ne pozábimo naime, ka če se  
v šterom kráji včasi znájde lagoji du-  
hovnik, to je kaštiga i to najvékša na  
sveti za lüdstvo, štero je svojega do-  
broga duhovnika ne sčelo poslušati.  
Dober Bog dá naime vsakomi lüdstvi  
dobroga duhovnika, šteroga če ono ne  
sprejme, dobi slaboga. Če je za dobrim  
ne sčelo v nebo iti, naj se pašči z tem  
slabim v pekel.

Pa čeravno bi slab duhovnik bio  
kjer, vreden je li poštenja, ár nosi Je-  
zušovo čast i daruje on tudi svoj ži-  
tek za lüdj.

Sveti Pavel apoštol piše: „Vsaki  
den miram zavolo vaše časti bratje“  
(I. Kor. XV. 31.). Duhovnik mira vsaki  
den za svoje ovce. Njemi smrt po tis-  
tom deli pride, štero za vás má drage  
ovčice. Njemi se življenje krajša i do-  
konča po trüdi za vás. On življenje  
svoje za vás daruje. Kelikokrat ga za-  
dobiša smrt pri oltári, v spovednici,  
na predganci! Težke bolezní si správi,  
kda vás oskrbláva. Pri deli za vaše  
zveličanje se prehladi, njemi obrüdnéjo  
nogé, opešajo roké. Kelikokrat se samo  
vleče k oltári, naj more to najsvetejšo  
daritev prikazati i ž njov živim i po-  
kojnim pomádati. I za vse to če čuje  
— ne morem njemi odpustiti, zakaj  
me ne stolice das v cerkvi — je ne te  
nájhüjši žuč za njegovo srcé?

Dušice molimo, dosta molimo za

dühovnike. Ve pa, ki mate, oli ščéte meti dár denštvá, darújte to Mariji i ves svoj žitek, naj po njem dobra mati Jezušova dühovnikom dá čisto sveto življenje na rešenje vnoгих düš. Pri vsakom njihovem svétom opravili pa bodete ve veliko plačo slúžile — tolažite se i ostanite stanovitne.

### Krščanski navuk.

Kakšo oblást dobi dühovnik pri posvečúvanji? Krüh i vino na Jezušovo telo i krv spremeniti i grehe odpústiti.

Če što na mešo prinesé, jeli z tén mešo pláča? Ne. Meša se ne more i ne sme plačati. Ona deli milošče neskončane vrednosti, štere če bi što nameno pláčati, bi greh simonije včino.

Za kaj se pa te „plačúje na mešo?“ To je samo en dar na dühovnikove potreboče, kaj sam Bog predpiše v svetom pismi z rečmi „Ki oltári slúžijo od oltára deo dobijo.“ (I. Kor. IX. 13.) Če bi dühovniki v Slavonijo na žetvo, ali v Gradec po zidariji mogli hoditi i tak si krüh slúžiti što bi te düše oskrblavao?

Jeli čedno ravna tista ženkica štera „groš“ prinesé na „eden očanaš?“ Nespametno, guči. „Očanaš“ se ne dá poplačati. Če na molitvi prinesé, to je samo en dár za dühovnika, on pa je dužen zato za darovnico, kak za dobročini telico moliti jo v sv. mešo skleniti. Tak so stári krščeniki delali.

Nepozábimo pa, da dühovnik té dáre nazáj razdeli siromakom ali v drúge dobre namene.

### Nova torniška cérkev.

Tá nova cerkev de povsem edna posebna stavba, jedina v celom orsági. Forma de stárodávna romanska, v šteroj so pred 1500 letami zidali cérkvi. Delo je pa to najnovéše, najbole moderne znájdbe zidarske vučenosti. Prednji mešter toga dela so baron Maksimilian Ferstel, profesor na nájvišišoj zidarskoj šoli v Beči; oni so narédili vse plane za to cérkev. Zvršávanje dela je pa prek dáno dobro poznánomi sobočkom zidarskomi meštri, Ratkol Tivadari. Delo po mali ide, ar z betona zidati dosta več dela dá i več lüdih potrebúje, kak z cigla zidati. Pri ciglenih stenaj samo zidarje majo delo, pri betonskih stenaj pa več tesáčov trbe, kak zidarov, ar tesače delajo z blánj forme za steno, dveri i obloke, i v té forme se beton nabije. Či de Bog pomágo, de do jéseni cérkev gotova, najmre goli zid i streha; ali na

teliko ne de gotova, ka bi mogoče bilo jo že letos gor posvetiti.

Poleg té nove cérkvi túdi stára fárna cérkev ostane. Tá stára cérkev je najmre stárodávni umetni zidarski spomenik, šteroga právda bráni i ne dá razmetati. Iz nove cérkvi do troje dveri pelale v stáro cérkev, záto te dve cérkvi odznotra samo edno cérkev kázale.

Glávno pitanje je pač to, keliko de koštala tá nova cerkev i kde se zemejo tei vnoги penezi? Gole stené i streha do koštale 70.000 koron. Ktomi trbe računati 7000 foring za kamen od Müre, za železo, les, blanje i cement od železniške postáje v Soboti, za šlukatur iz Obranje. Vse té foringe, štere fárniki dájo, po bratovskom računi valájo 30.000 koron. Záto goli zid moremo ceniti na 100.000 koron. Ktomi fárna cérkev dá svojih 22.000 koron, fárniki vse foringe (30.000 K), ovih 48.000 koron pa plačajo milostivni gospod grof Zichy August, daroviten patron tórniške cerkvi. — Zvün toga so milostivni grof obečali, ka oltare, š teri so v staroj cerkvi, oni dajo prenoviti i v novo cerkev postaviti; pa staro cerkev túdi oni nakanijo prenoviti i v njeno staro nepokvarjeno formo nazaj postaviti. Či k tomi ešče računamo, ka grof baron Ferstl ni stanovito veliko šumo plačajo za plane, tak je je viditi, ka oni okoli 100.000 koron bodo danivali na to cerkev. — Ali da naj fárniki ne mislijo, ka to njim patron dužni celo cerkev ze vsem pohižtvom gorpostaviti, záto orgole, spovednice, predganco, krstni stüdenec i postáje križne poti na darovitnost farnikov nihájo. Za té naprave potrebno šumo (12—15 jezér koron) farniki brez nameštávanja z dobrovolnih darov morejo vkúp spraviti; ar to je Bogi prijétno, či lüdje na božo hižo z dobre vole darújejo; kde pa za cerkev trbe po sili nametavati i notritérjati, tisto lüdstvo je ne vredno nove i lepe cérkvi, ar tam je krščanski düh vgasno.

Ali ne bajimo se, ka bi tórniški farniki té potrebne šume ne radi z dobre vole vkúp dali, ar je poznamo i znamo, ka krščanski düh živé med njimi. Ka je tórniškim farnikom to, 12 jezero koron! Tam kmetje dobro štojijo, ar rédno i trezno živéjo i skrbливо delajo. Záto od Gospodna Boga túdi majo blagoslov i mogoči so za božo diko, za lepoto bože hiže kaj darúvati. Ka lüdje za božo diko darújejo, tisto njim túdi nikdar ne fali; ar tei dari so v najboljšo hranilnico položeni, ar Gospod Bog lüdem veliki intereš plačúje vu svojem blagoslovi.

### Smrt našega trononaslednika.

V Bosni so bilé vojáške vaje preminole dné. Nadpaziteo na njih je bio Franc Ferdinand naš trononaslednik. Na to častno slúžbo ga je sprevodila túdi tivarišica Hohenberg vojvodinja, rojena Chotek grofica z celov družinov. Vaje so se v najlepšem redi dokončale i svetla rodbina se je zadovolno pelala domo, da naznani apoštolskomi krali srečen izid vojaških vaj. Ali hüdobna srca so to močno katoličansko rodbino vničila. Pod vlak so bombo nalekli, ta ne v činila njima navolo, samo za njim drúgo auto, kak so visisnje Offizierje onjam bili; — da so trononaslednika sli spitan po hoditi Offizierje, te se je velka na šreča zgodila; edno voskoj vilici od lüstva nikak vó strélo, pa je za vado obá dvá. Dobro Srcé Jezušovo, daj moč našemi staromi kralda té strašen vdarec mirno prestáne vsem njegovin podložnikom pa vzajénono mirovčino i zložnost.

### Vkúppisanje volivcov.

Minister notranjih zadev je dao ukaz, poleg šteroga se razveljavi stara postava, po šteroj so se dozdej vkúp pisali volivci. S tem pa túdi v veljavo stopi nova postava, pa se letošnji imenik volivcov napravi že po toj novoj postavi.

Kak znamenja kažejo, de se vršilo vkúppisanje volivcov v bliženjem časi.<sup>1)</sup> Zato pa želemo šče par reči povedati, kak se naj ravnajo, pa na koj naj pazijo, ki majo volilno pravico.

Vsaki, ki ma volilno pravico, more biti poleg postave zapisani v imenik volivcov, zato ka svoj glas samo tisti slobodno dá pri volitvaj, koga ime je v imenik vzelo. Što je z imenika vó nehani, či bi ravno ovači meo volilno pravico, nemre dati svojega glasa na nikoga. Zato pa naj vsaki pazi, ka bo vzeti v imenik.

Volivce de vkúppisalo odposlanstvo po vesnicaj ali pa po notarijašijaj. Gda to odposlanstvo začne svoje delo, se prle more javno na znanje dati ali razglasiti, ka de znao vsaki volivec. Pred tem odposlanstvom se potom vsaki lejko oglasi pa prosi, naj ga zapišejo v imenik. Odposlanstvo nato spregledne, či tisti, ki se je odglaso, resan ma volilno pravico, pa či vidi, ka jo ma, ga vzeme v imenik.

Na koj moremo zato paziti pri vkúppisanji? Kakša svedočanstva naj vzememo z sebov? Gde jc dobimo? Na to odgovorimo na kratko:

1. Ki so v stari, to je v lanski imenik vzeti, tiste more odposlanstvo zapisati v novi imenik, či se oglasijo, ali pa nej.

<sup>1)</sup> More se začeti jul. 10-ga nájkesnej. Vrej.

2. Novi volivci, to so tisti, ki so dozdaj nej bili vzeti v imenik, zdaj pa poleg nove postave majo volilno pravico, se morejo zglasti pred odposlanstvom. Tam naj povejo, na kakšoj podlagi majo volilno pravico. Z sebov morejo vzeti potrebna svedočanstva. Ta svedočanstva so eta:

I. Komi to trebe dokazati, ka je 30 let star, si naj z sebov vzeme krstni list, ali službeno\*knigo, vojaško knigo, ali pa kakše drugo uradno pismo, v šterom je zapisana njegova starost, ali pa leto, gda se je narodo. Pri šterih volivcaj se že po zvünešnjosti da soditi, ka so 30 let stari, od tistih odposlanstvo ne sme zahtevati, ka bi to dokažüvali. Tu zapomlimo, ka se v imenik more vzeti tüdi tisti, ki de šče komaj v tom leti star 30 let.

II. Znanje pisanja pa čtenja lejko posvedočimo z svedočanstvom, ka smo štrti razred ljudske šole spunili; nadale z svedočanstvom, či smo hodili pred okrajno odposlanstvo na poskušnjo čtenja-pisanja, pa smo to skušnjo srečno prestali; nazadnje da tüdi lejko pred tištüm odposlanstvom, štero de glase vküp pisalo, dokažemo, ka znamo čteti pa pisati.

III. Velkost porcije lejko dokažemo z porcijinskov (dačnov. Vrej.) knjigov, ali pa z kakšim drugim uradnim svedočanstvom, štero nam je notarjoš dužen zobston dati, ovači bo kaznüvani do dve jezero koron.

Neštärni majo zavolo toga volilno pravico, ka znajo čteti pa pisati, so dopunili 30 let, pa samostojno delajo kakšo meštirijo, ali pelajo trgovino. Tej morejo posvedočiti:

1. Starost, znanje čtenja-pisanja, kak smo zgoraj povedali.

2. Ka delajo meštirijo ali pelajo trgovino, posvedočijo z svedočanstvom, ka za to meštirijo ali trgovino majo dovoljenje (iparengedély, iparigazolvány); nadale lejko posvedočijo tüdi z porcijinskov knjigov, ali pa z kakšim drugim uradnim pismom, z šteroga se vidi, ka morejo plačüvati porcijo za meštirijov, oziroma trgovinov.

Neštärni so pa dobili vodilno pravico zato, ka so v kakšoj meštiriji, trgovini ali v polodelstvu zaposleni, pisati pa čteti znajo, so 30 let stari, pa pri ednom delodavci že 5 let služijo, ali pa v kakšoj meštiriji v zadnjih petih letih 3 leta delajo. Tej morejo dokazati:

1. Starost pa znanje čtenja-pisanja, kak smo zgoraj povedali.

2. Delo, štero opravljajo, pa kak dugo je opravljajo, posvedočijo z službenov knikov, pa lejko tüdi z vsakim drugim svedočanstvom, z šteroga je vi-

diti, kakše je delo, štero opravljajo, pa kak dugo je opravljajo. Takše svedočanstvo njim je dužen zobston dati delodavec ali njegov zavüpanec, ovači se kaznüje od 10 do 100 koron; to pa poleg 53. odstavka nove volilne postave.

Dobro bo zato, či si vsaki, ki ma volilno pravico, ta potrebna svedočanstva kak najprle spravi, pa gda de odposlanstvo vküp pisalo glase, se naj ž njimi zglasti, ka ne ostane vö z imenika.

#### NA POČITNICE!

*Šolo, hej! so zaklenoli,  
Nas po sveti zaplodili;  
Brez nalog in brez nadlog  
Idemo prek skal in log'.*

*Dom pozdraven! gde smo zrasti,  
Svinje bili, krave pasli;  
Zdaj gospodje smo mladi,  
Ki nam pravijo že „Vi“.*

*Mirno bomo vsi svetili,  
Pridno jeli, dugo spali,  
Da život in düh moči  
Páli nove zadobi.*

*Zdravi, oča! zdrava, mati!  
Lüba sestra, bratec, zlati!  
Zdaj bom živo pa en čas  
Mirno, braz skrbi pri vas.*

Dijak.

### Dom i svet.

**Albansko.** Vstáši albanski so páli poslali svojega zastopnika h králi, da bi si z njim pogovoro od pravic, štere oni zahtevajo. Če se z kráлом ne bi mogli pogoditi, namenijo si Burhan Eddin-a türskoga vojvodo, sultanovoga bratánca za svojega vladara zvoliti. Če bi vstaši Durazzo glayno mesto ščeli napásti, bi naše vojne ladje strelale na njé. To je glás. Ne vemo pa, bi njim to le druge države dovolile, ali pa ne. Zdaj je tüdi namenilo naime 1600 samovolnih vojakov iz Austrije Viljem krali na pomoč iti, i velevlásti so to ne dovolile.

**Srbsko i Črnagora** se zjedimita. Meli ta tidve srbskive državi edno vojsko, edno posto, eden penez, samo oba kralá podobi bota gor vtišnjenive. Ne vemo, če druge države v to privolijo, ali ne.

**Pogorelo je** v Ameriki mesto Salem. Dvejezero hiši 20 továrn (fabrik) je vničo ogluj. Kvára je 150 milijon koron.

**Vmoriti je ščela** angležkoga krála v Londoni sufragett-a Casey Iren. Pri kraleskom šatori so vlovili i njoj z rok vtrgnali kufrec, v šterom je štiri bombe mela.

**Veliki potres** je bio na otoki Sumatra. Kvár je veliki. Vladarska palača se je tüdi porüšila. Morjenih je 11, ranjenih pa dosta.

**Móro je** v Nagybecskerek-i Pillár Ignacij mesar Vilheim Janoša krčmára z ženov i porobo. Z mastnim gučom je ž njidva zcécao, ka máta peneze. Zatém je pa vnoči znapiračom prišo v hišo, bujo obá, peneze k sebi vzeo i odišo. Ali hitro so ga vlovili.

## Glási.

**Svétek Srca Jezušovoga v Slovenskojvési.** 19-ga smo preveč lepi svétek imeli s Slovénskoj vési, istina do pol dnéve je deščilo vünej, nego s tem je obilneše milošča tekla znotri; pa Presvétoga Srca Jezušovoga svétek je tak samo znotresaji svétek. V četertek z odvečera ob štirah so zé prišli Števanoski plebanoš spovedavat i so spovedavali v noči do devéte, rano so žé pá čakali v spovedálnici pa so pá spovedávali do pol deséte, potom so mešüvali, velko slovesno mešo s izpostávljenim Božánstvom; po meši so lepi govor držali edno vöro dugo, šteri je zobláčo vsem oči i z očih roso napravo znotra vu kapeli tüdi. Náj bol so govorili materam; materé gojijo deco, naj vsáka mati pazi, kakšo srce goji vu svojem deteti. Jeli de dete spodobno srce melo k Jezusovomi, či se na peté oprávi? Po predgi so bilé litanije, po litanijaj pomiritev i slednji blagoslov. Kapela je bila té dén nikaj posebnoga; tak srečnoga i tak blaženoga smo se vsi čütüli vnjej liki či bi žé to nebeska domovina bila; istina ne bom tajio, ka na oči gledoč je záto ne odzajaj v našoj okolici od niedne cérkvi i njej hitro pára ne nájti; nego to je nás ne navdüševalo; nikaj drugo je bilo, štero nás je tak zjediniti štelo s Jezušovim srcom, to, ka so ešče niti tovarski delavci ne sli na delo, nego so celo noč vu razsvetlenoj kapeli pa skoro celi dén na čast Jezušovomi Srci na glás molili i spevali lepe pesmi. Prečistilo se nás je 140, pa bi se ešče več, samo ka so plebanoš več ne mogli spovedati. Kde sojo bratovčine pod tem iménom, kak lepi sád nosijo, to žé kázé naše mále bratovčine sád i nás je samo 160 spisani vu njo pa vendar smo žé v pétih letah kapelo ponovili skoro s 4000 koronami, keliko je pa žé düševne zadovolnosti prinesla!

**Nova prikazen — beli punčuli.** Z Lipovec nam pišejo: Pri nás se je začnolo več deklin že tak potratno pa gizdavo oblačiti, ka vngomi oči v nedelo vseli joč vujdavle, gda vidi, ka se hči k meši spravla. Zakaj pa tüdi ne bi! Sirmak oča se trüdi pa skrbi, kak bi

mogeo kaj spraviti, pa si dostokrat nema skoro kaj obleči, hči pa ma telko obleke, ka nanč neve, štero bi si oblačila. Pa kak potratna je ta obleka! Židani pa odlasni robci, svilnati pa žamatni reklini, vozke pa na „mider“ zašite janke — to vse je šče nej bilo zadosta, ka so šče zdaj mogli priti tudi beli punčuli. Ja, beli punčuli! Lüdje boži, ste že vidli kaj takšega pri kmetskih deklinaj? Pred par leti so ešče té deklina bose hodile v cerkev, zdaj pa že v belih punčulaj. Kama pridemo?! Mislimo, ka je to za kmetske deklina že zato li preveč.

**Telo svojega deteta je potegno z vode.** Z Ormoža pisejo: Preminočega meseca 20. se je kopalo več dečekcovšoralov v Dravi. Eden dečak je prisilo ednoga drugoga dečkeca, naj vrže kranščak v Dravo, ka bo on šo po njega. Dečak je resan skočo v valove, pa da je nej znan plavati, je včasi premino v valovaj. Oča toga ponesrečenoga dečaka je nej znan za nesrečo, pa je mirno delao na svojoj njivi poleg Drave. Naednok je pa samo zagledno, ka valovi nesejo deteče telo, zato je skočo v vodo pa je potegno telo na süho. To je pa bilo telo — njegovoga sinü. Lejko si mislimo, kak težko je bilo oči pri srci.

**Velikanska nesreča na Kitanskom.** Velke povodni so v krajini Kantona na nikoj spravile vso rižovo žetev. Lüdi se je potopilo koli deset jezér.

**Smrt.** V Pertočih je vmrla Šinko Jožefa i Mencigár Jozefe jedine hčérka 16-ga junija. V belo oblečene, opletene deklince so je sprevodilo k Sv. Jeléni na pokopališče.

**V Müro je skočo** na Hotizi eden človek z té vési. Pravijo, da se njemi je zmešalo.

**Pétdvapeti letničo** svojega mešniškoga posvečüvanja je obhajao v tihoj pobožnosti P. Rožman Robert iz čakovca v čerensovskoj cerkvi 28-ga julija. Želemo njemi vnogo milosti punih let. Veselilo bi nas pa tudi jako, če bi obletnico svoje prve meše tudi ponovo pri nas malo bole „glasno“.

**Novi namestni plebanoš** v Čerensovcih je bivši tükarsnji kaplan Čačič Jožef. Da je stári plebanoš vse lepo vred vzeo v fari i močno oslabo. cerkveno ravnateljstvo njemi ponüja v lepom dopisi, šteri zahvalno pripoznava njegove velike trüde pri ravnaji i ponovljenji té obširne fare, pokojnino že dávno zasluženo. Čas v pokoj idenja je ešče ne, določen.

**Nova meša** je dnes v občini Harasztifalu pri kermedini. Prikazüje jo

Deli Štefan, sestranec čerensovskoga kaplana, Čačič Jožefa, ki njemi je slávnostni govornik. Graššanovič Antona, čerensovskoga notariuša rodbina je tudi zastopana na primičiji, ki je v bliznjem rodi z novomésnikom.

**Strelo je k smrti Kukuvec** prisáč z Preloga v Marija Lovréti podnotariuša Plichta Ferenc. Pokojnoga žalüje do vica i hči, adrijanska učitelica z mozom. Izrázimo njim svoje najglobše sočütje.

**Dosmrtno vozo je dobo** v South-Bethlehem Hodošček Ferenc, bivši bratonski krčmar, ki je ednomi vogrskomi dečki iz Vesprimske stolice spolno telo z britvov vüvrezao o polnoči, kda je šo domo i ga je na svojim stáni najšeo, ka si je pogučavao ž njegov ženov. Nesrečen mladénc je za tri vüre med groznimi bolečinami mro, zato so krivca kak lüdomorca sodili.

**Sludava napredüje** Bolnišnico i električno rasvetlávo dobi. Zaistino trebe lendavčarom svetlost-svetlost prave vere i pobožnosti. Žalostno smo naime zvedili, ka je preminoli tjedan pá hodo ropar v katoličanskoj cerkvi i odneso z šparavca sv. Antona en del milodárov. Vse je ne mogo odnesti, ár ga je družba okoli polnoči z vekše veselice domo idoča v pamet vzela i v deli zmotila. Vloviti so ga ne mogli.

**Vtopenika** so najšli na Melincih. 50 let star mož nepoznáni je.

**Vtopo seje** na Dravi Sauer Ernest komin iz Preloga med kópanjom.

**Žandare** je dobila Lentiba. Vodnik stráže je Čete Jožef.

**Vtrgnolo se je vože** na Ivanje na Srednjebistričkom brodi. Nesreča se nikša ne zgodila, samo neprilika, ka so vnogi „razkrižki“ romarje mogli nad melinški brod domo iti.

## Pošta

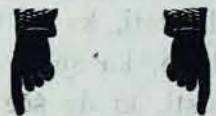
**S. Szombathely.** Obema sem poslao novine. Hvala na podpori. Memento ne izostáne. Toisto prosim i jaz.

**Luzji Monoster.** Hvala na glási i penezaj. Tisto edno korono daj onomi, ki je za pleti do aprila plačao, ka tak ležeši račun bo, ár do vsi samo, do novoga leta meli novine. Na pitanje gledoč bo v prihodnjem listi razloženo. „List za deco“ pá bo priso v listi, liki zdaj nema mesta zavolo romanja Tourskoga. Ve k novomi leti, če nas Bog živo bo, bodeta list i novine zdniženo hodila. Tečas pa molimo v té namen. Vsem gornjim slovencom srčen pozdráv.

**Vsem.** Druga polovica leta se začne z tov številkov. Prosim zaostane naročnike, naj mi pošlejo notri staro naročnino, nove pa, naj v kem vekšem računi se pridružijo Novinam. Veseli glas od vseh krajov slišimo. Lendavski širitel, Sobočan Ferenc piše: „Ešče 6 falátov,

da bo 22. Naj se Novike med vsemi slovensi širijo i ne saino na ednom kraji.“ Hvala na tom zelenji, jaz tudi to želem. V Beltince 1, v Soboto 3, v Čerensovece 7, v Monoštor 1, v Amenko 1, na Cankovo pa celo 10 več prosijo. Se tak napredüjmo, vrli slovensi. Dober düh naj prebiva med nami, šteri bo lübo Boga, svoj dom i svoj narod.

**Št. K. Brat.** „Slavni“ na mesto „slavnostni“ je pomota. Pa da bi samo tá edna bila! Kda se jezik ne razumi je teško v tiskarni. „Naloga“ se pravi v Čerensovcih „pótadó“, „pótfüzetés“. Naloženo, navrženo je na redno, navadno dačo zato vender. „Bogár“ je na Ravenskom „stvárica“ ali „kuka“. Dosta se moremo vsi včiti, dokeč popolnoma spoznamo naše narečje. Hvala na vašoj marljivoj delavnosti Srčen pozdráv.



Preporača se katoličanska tvraka:

## J. POPLATNIK I DRUG Velka-Nedelja 18

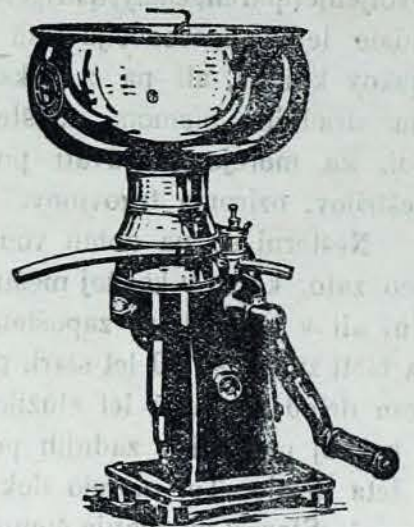
Štajersko,

štera po vgodnih plačilnih pogojih i najnižjoj ceni oddáva late, deske, rušte itd. Tudi vse poljedelske stroje ima vedno v zálogi. Les se odpošila celi vagon sküпно.



## To je tisti stroj

(mašin), z šterim si lahko dosta penez správi ešče tisti kmet, ki samo 2—3 kravi má.



Presvetitve dá

**Alfa-Separator R.T.**

Budapest, VI., Lomb-utca 11.